

Sygn. akt II S 2/16

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2016 r.,

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSA Witold Franckiewicz (spr.)

Sędziowie: SSA Tadeusz Kielbowicz

SSA Wojciech Kociubiński

Protokolant: Anna Turek

po rozpoznaniu w sprawie **R. S.**

skargi wniesionej przez wnioskodawcę

na naruszenie jego prawa do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki – postępowanie przed Sądem Okręgowym w Świdnicy w sprawie o sygn. akt. IV Kz 57/15, IV Kz 125/15 oraz IV Kz 341/15 w przedmiocie zażaleń oskarżonego i jego obrońcy

na podstawie art. 12 ust. 1 oraz art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r., o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2004 r., Nr 179, poz. 1843)

p o s t a n a w i a

I. pozostawić bez rozpoznania skargę na przewlekłość postępowania żądań przed Sądem Okręgowym w Świdnicy pod sygn. akt IV Kz 57/15 oraz IV Kz 125/15;

II . oddalić skargę na przewlekłość postępowania żądaniowego przed Sądem Okręgowym w Świdnicy pod sygn. akt IV Kz 341/15;

III . zwolnić skarżącego R. S. od obowiązku uiszczenia opłaty w kwocie 100 zł od przedmiotowej skargi.

UZASADNIENIE

Skarżący R. S. w dniu 4 listopada 2015 r., złożył do Sądu Okręgowego w Świdnicy skargę na naruszenie jego prawa do rozpoznania sprawy o sygn. akt. IV Kz 57/15, IV Kz 125/15 oraz IV Kz 341/15 w przedmiocie zażaleń skarżącego i jego obrońcy, bez nieuzasadnionej zwłoki.

Powołując się na art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r., o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2004 r., Nr 179, poz. 1843), skarżący wniósł o:

1) stwierdzenie, że w postępowaniu sądowym, prowadzonym przed Sądem Okręgowym w Świdnicy, dot. uchylecia środka zapobiegawczego w postaci zakazu kontaktowania się z D. S. zostało naruszone prawo skarżącego do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, w okresie od 13.03.2015 r., do dnia 4.11.2015 r.,

2) zasądzenie od Skarbu Państwa, w związku z przewlekłością postępowania, sumy pieniężnej w wysokości 20.000 zł (dwudziestu tysięcy złotych) (k. 3-4),

- 3) ukaranie dyscyplinarne pracownika winnego braku załatwienia sprawy w terminie,
- 4) zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

W dniu 25 stycznia 2016 r., ww skarga została przekazana do Sądu Apelacyjnego wraz z wnioskiem o zwolnienie z opłaty.

I. Niedopuszczalne było główne żądanie skargi, zmierzające do stwierdzenia przewlekłości postępowań zażaleniowych przed Sądem Okręgowym w Świdnicy w sprawach o sygn. akt. IV Kz 57/15 oraz IV Kz 125/15.

Jak wynika z akt sprawy VI K 201/14, środek zapobiegawczy został zastosowany wobec R. S. postanowieniem wydanym (wbrew twierdzeniom skarżącego na 6, a nie 1 terminie) na rozprawie głównej w dniu 3 lutego 2015 r., (k. 344, t. II). R. S. zaskarżył ww orzeczenie, wnosząc zażalenie w dniu 10 lutego 2015 r., (k. 351 – 353, t. II). Postępowanie zażaleniowe zarejestrowane w Sądzie Okręgowym w Świdnicy pod sygn. akt. IV Kz 57/15, w zakresie rozpoznania ww środka odwoławczego zakończyło się wydaniem postanowienia w dniu 26 lutego 2015 r., którym uchylono zaskarżone orzeczenie, przekazując wniosek pokrzywdzonej o zastosowanie ww środka do ponownego rozpoznania (k. 380, t. II).

W wyniku ponownego rozpoznania wniosku, Sąd Rejonowy w Świdnicy wydał w dniu 17 marca 2015 r., postanowienie w przedmiocie oddania R. S. pod dozór Policji, polegający na zakazie kontaktowania się z pokrzywdzoną D. S. (k. 393, t. II). R. S. zaskarżył ww postanowienie, zażaleniem z dnia 13 kwietnia 2015 r., (k. 457 – 459, t. III). Obrońca R. S., również wniósł zażalenie w dniu 10 kwietnia 2015 r., (k. 451 – 455, t. III). Postępowanie zażaleniowe w przedmiocie tego środka zaskarżenia pod sygn. akt IV Kz 125/15 zakończyło się wydaniem prawomocnego postanowienia w dniu 7 maja 2015 r., którym utrzymano w mocy zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego w Świdnicy, w przedmiocie oddania R. S. po dozór Policji, polegający na zakazie kontaktowania się z pokrzywdzoną D. S., sygn. akt VI K 201/14 (k. 503, t. III).

Skarga na przewlekłość postępowań zażaleniowych akt IV Kz 57/15 oraz IV Kz 125/15, wpłynęła do Sądu Okręgowego w dniu 4 listopada 2015r., a zatem już po jego prawomocnym zakończeniu. Skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość, wnosi się w toku postępowania w sprawie, do sądu przed którym się ono toczy (art. 5 ust. 1 ww. ustawy). Uwzględniając powyższe, skargę wniesioną w trybie ustawy z 17 czerwca 2004 r., po prawomocnym zakończeniu postępowania zażaleniowego, toczącego się przed Sądem Okręgowym w Świdnicy pod sygn. akt IV Kz 57/15 oraz IV Kz 125/15, należało uznać za niedopuszczalną i pozostawić bez rozpoznania, o czym orzekł w pkt I postanowienia, na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy.

II. Analiza skargi na przewlekłość postępowania pozwala przyjąć, że skarżący żądał stwierdzenia przewlekłości również w sprawie zainicjowanej złożonym przez niego wnioskiem pisemnym w dniu 4 sierpnia 2015 r., w przedmiocie zmiany zastosowanego środka zapobiegawczego na podstawie postanowienia z 4 lipca 2015 r., (k. 647, t. IV) Sąd nie uwzględnił wniosku, wydając postanowienie w trakcie rozprawy, która odbyła się w dniu 28 sierpnia 2015 r., (k. 716v, t. IV). W dniu 4 września 2015 r., R. S. złożył zażalenie na ww postanowienie (k. 741 - 742, t. IV). W tym samym dniu Sąd Rejonowy w Świdnicy, postanowił przedstawić akta wraz z zażaleniem Sądowi Okręgowemu w Świdnicy. Z uwagi na wyznaczony termin rozprawy głównej na dzień 15 października 2015 r., (k. 850 – 855, t. V) Sąd Rejonowy nadał bieg temu zażaleniu (jak i 3 pozostałym złożonym przez skarżącego), przekazując je Sądowi Okręgowemu w Świdnicy, po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 19 października 2015 r., (k. 855, t. V), zostało ono zarejestrowane w Sądzie Okręgowym pod sygn. akt IV Kz 341/15 (k. 859, t. V).

Postępowanie o sygn. akt IV Kz 341/15, zakończyło się zwrotem akt do Sądu Rejonowego w Świdnicy w dniu 22 października 2015 r., z uwagi na to, że jego przedmiotem było zaskarżenie postanowienia w zakresie odmowy uwzględnienia wniosku o uchylenie środka zapobiegawczego, w stosunku do którego właściwym do rozpoznania był Sąd Rejonowy w Świdnicy, a nie Sąd Okręgowy (k. 870, t. V).

W wyniku zwrotu akt w dniu 28 października 2015 r., (k. 884, t. V), Przewodnicząca VI Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w Świdnicy zarządzeniem z dnia 29 października 2015 r., wyznaczyła skład rozpoznający zażalenie (k. 917, t. V). W dniu 9 listopada 2015 r., wyznaczono termin posiedzenia, w przedmiocie rozpoznania ww środka zaskarżenia na 23 listopada 2015 r. (k. 942, t. V)

Sąd Rejonowy w Świdnicy, rozpoznał zażalenie na odmowę uwzględnienia wniosku o uchylenie środka zapobiegawczego, w dniu 23 listopada 2015 r., prawomocnym postanowieniem nie uwzględniając zażalenia (k. 954, t. V).

Skarga na przewlekłość tegoż postępowania zażaleniowego wpłynęła do Sądu Okręgowego w dniu 4 listopada 2015r., a zatem w toku postępowania w sprawie, co uzasadniało merytoryczną jej ocenę w tym zakresie.

Analiza akt tegoż postępowania nie pozwala na stwierdzenie, że w tej sprawie nastąpiła przewlekłość postępowania, skarga w tym zakresie nie jest zasadna i podlega oddaleniu.

Zgodnie z powszechnie przyjmowanym i akceptowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego i sądów powszechnych poglądem, przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie skargi nie może sprowadzać się do ogólnego kwestionowania przez stronę czasu trwania postępowania, ale musi polegać na wskazaniu konkretnych czynności procesowych, które przez prowadzącego lub nadzorującego postępowanie nie zostały podjęte lub zostały podjęte z nieuzasadnioną zwłoką, bądź też dokonane wadliwie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 2005 r., III SPP 103/05, OSNP 2006/1-2/35, postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 27 października 2009 r., II S 20/09, KZS 2009/12/19, postanowienie Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 23 września 2009 r., II S 25/09, KZS 2010/1/84).

Analiza treści skargi wskazuje, że skarżący R. S. skupia się głównie na okresie, toczącego się postępowania zażaleniowego (przy czym niezasadnie twierdzi, że pierwsza rozprawa sądu odbyła się w dniu 3 lutego 2015 r., podczas gdy analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, iż przewod sądowy został otwarty w tym postępowaniu w dniu 10 czerwca 2014 r., a przed dniem 3 lutego 2015 r., odbyło się 6 rozpraw, na które skarżący wezwania odbierał, lecz nie stawił się). Skarżący nie wskazuje przy tym konkretnych czynności procesowych, które wbrew takiej powinności nie zostały podjęte przez Sąd Okręgowy, czy też podjęte zostały przewlekłe. Zarzuca jedynie brak rozstrzygnięcia zażalenia na postanowienie w przedmiocie odmowy uwzględnienia wniosku o zmianę środka zapobiegawczego, co nie znajduje jednak uzasadnienia w świetle analizy akt sprawy.

Jako prawidłowe, odpowiednio dynamiczne i stanowcze należy bowiem ocenić działania Sądu Okręgowego, jak i Sądu Rejonowego w obliczu trudności związanych z zapewnieniem stawiennictwa na rozprawie oskarżonego, licznych środków zaskarżenia przez niego wnoszonych, jak i współpracę z organami Policji i prokuratury, które z uwagi na wielość postępowań z udziałem R. S. regularnie zwracają się z wnioskami o wypożyczenie akt sprawy VI K 201/14. Skarżący nie dostrzega tego, że Sąd Okręgowy na bieżąco rozpoznaje w jednym dniu kilka zażaleń przez niego wnoszonych, czy też jego obrońcę, bez zbędnej zwłoki zwraca akta Sądowi Rejonowemu, w celu kontynuowania przez niego procesu i umożliwienia korzystania z akt pozostałym organom, o to występującym. Nie uszło uwadze tutejszego Sądu, że skarżący regularnie wnosił o odroczenie terminu rozpraw głównych, jak i posiedzeń, w ramach których rozpoznawano każde z jego zażaleń, powołując się na niemożność stawiennictwa, mimo tego, że nie było ono obowiązkowe, nie stawiając się jednocześnie na te z nich, w których takiej obecności wymagano. Również w postępowaniu zażaleniowym podlegającym rozpoznaniu w wyniku złożenia tej skargi, wnosił o odroczenie terminu rozpoznania, zaskarżając jednocześnie brak wydania rozstrzygnięcia w terminie (k. 948, V).

Wobec takiej postawy procesowej skarżącego i reakcji na trudności, uniemożliwiającej rozpoznanie sprawy w maksymalnie krótkim czasie, które w dużej mierze warunkowane są czynnikami leżącymi poza Sądem Okręgowym, czy też Sądem Rejonowym nie sposób zarzucić tym Sądom przewlekłości. Należy więc podkreślić, że sprawność postępowania w sprawie nie została zakłócona działaniami Sądów. Wręcz przeciwnie – w ocenie Sądu Apelacyjnego

Sąd Okręgowy, jak i Sąd Rejonowy prawidłowo używał dostępnych środków, by eliminować pojawiające się zakłócenia i przeciwdziałać ich powstawaniu.

Z przytoczonych wyżej względów należało dojść do wniosku, że zarzut skarżącego, iż zostało naruszone jego prawo do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, nie jest uzasadniony na tym etapie postępowania, wobec tego skarga podlega oddaleniu na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku, o czym Sąd Apelacyjny orzekł w pkt II postanowienia.

III. Wniosek o zwolnienie od opłaty zasługiwał na uwzględnienie, bowiem oskarżony w dostateczny sposób wykazał, iż uiszczenie stałej opłaty od skargi byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na jego aktualną sytuację. Dlatego też Sąd Apelacyjny postanowił, jak w punkcie III postanowienia.

SSA Witold Franckiewicz SSA Wojciech Kociubiński SSA Tadeusz Kiełbowicz